

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. IX. De multiplici persecutione huius Sanctiſ. Ordinis & eius contra
æmulos victoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

dam Religio destructa est? Sed quemadmodum locus ELIÆ Carmelitarumque saluus persisteret, quando totus ille conculcatur à gentibus, quem Dominus noster Rex cœli sua corporali præsencia sanctificauit?

In *Europam* itaque venientibus Carmelitis, auctoritate summi Pontificis loca in diuersis regionibus ad manendum disposita sunt; qui statim, licet cum difficultate, Conuentus plures instituerunt. Magna tenebat homines Christi commiseratio Fratrum; & quos sedibus suis expulsos condolebant, larga munificentia fouebant. Ex hoc itaque tempore Fratrum Carmelitarum Ordo per vniuersam *Europam* valde multiplicatus est, & magnos in Ecclesia Dei fructus sua conuersatione & doctrina attulit, & profert vsque in hunc diem.

CAPVT IX.

De multiplici persecutione huius sanctissimi Ordinis & eius contra amulos victoria.

Crescente itaque per *Europam* Ordine, & numero Fratrum multiplicato, inuidens bonorum studijs Diabolus persequi Fratres non cessabat; & quod per se agere non potuit, per malos homines subordinauit. Concitauit ergo contra eos Sacerdotes Ecclesiarum Rectores, qui eos in suam potestatem conabantur redigere, & veluti rusticos legibus Parochialibus subiugare. Vsq̄ue adeo hæc præsumptio inualuit, vt Carmelitis interdiceretur publice, ne mortuos suos sepelirent in Conuentibus, nisi Parochialium prius soluissent iura Ecclesiarum. Interdicebant præterea inuidi Sacerdotes, ne quis paupertati Fratrum succurreret, quasi non in ædificationem, sed in destructionem fidelium transmigrassent. Conquererentur Fratres afflicti Diœcesium Episcopis, sed frustra. Omnes enim sua quærebant, omnes delere Ordinem funditus cogitabant, sua non Reipublicæ commoda præ oculis habentes.

*Parochi ob
sistunt Car
melitis.*

Quid iam facerent Fratres tui, Virgo Domina mundi? Quo se verterent vndique tribulati? Quem calamitatum suarum Aduocatum inuocarent? Inuocabant homines, sed non erat qui adiuuaret, singulis sua quærentibus. O quis metus tunc Fratres tenebat, cum se de Iudæa expulsos inter Christianos odio haberi cernerent! Desolati ab hominibus te Matrem misericordiæ inuocabant, spem suam in te totam collocantes. Nec frustra. Quem admodum enim, cum sis fons pietatis, obliuisci potuisses FRATRES TUOS, FILIOS TUOS, VISCERA tua? Vocasti ergo vnum ex eis quem cæteri sequebantur ducem, eumque ad Sedem direxisti Apostolicam, bonam de rebus confidentiam repromittens. Nec vana, sed certa promissio. Direxisti viam APOSTOLI tui, præuenisti eum in benedictionibus; Vicarium Filij tui quid faceret, præmonuisti. O sancta & verè digna conciliatio, quæ originem non ex hominibus, sed ex Dei ordinatione recepit.

*Implorant
Carmeli-
ta in ad-
uersis opẽ
B. Virg.*

*A Papa de-
fenduntur*

Auditis Summus Pontifex necessitatibus Fratrum, æmulos & detractores eorum Apostolica maiestate compescuit, & Ordinis tranquillitati in posterum largiter prouidit. Quid nunc dicis, tortuose coluber, qui sanctum Carmeli Ordinem te posse delere sperabas? Vbi est præsumptio tua, qua Religionem Dei Genitrici consecratam conabar is euertere? Confusus es, & omnes consiliarij tui Dei virtute humiliati sunt in iniquitatibus suis. Ecce sanctus Ordo contra omnes aduersarios suos præualuit & confortatus est, & vnus è quatuor Paradisi fluminibus factus, vniuersam terram aqua eruditionis irrigat: tu vero cum tuis canibus debitas rependis vltiones. Neque noua est ista peruersorum æmulatio, cum ab exordio mundi semper bonos persecuti sint mali, quatenus per multas tribulationes probentur electi. Sed dum boni aduersitatibus impiorum afflicti proficiunt, semper ad pessima scelerati cadunt.

Tu autem, Carmeli decus, noli deficere, noli à proposito

posito sanctissimæ institutionis cessare, quatenus ad præparata tibi præmia sine fine queas pertingere. Si mater obliuisci poterit dilecti filij sui, te Regina cæli non poterit deserere. Quod si mater obliuiscatur fructus vteri sui, tamen MARIA Virgo tui non obliuiscetur, sed FRATRES suos dilectos custodiet, & gaudiorum suorum participes constituet. Hoc autem a te necessario exigitur, vt Fratres, quos nomine & habitu tuo fouer in gremio, vita & conuersatione immaculatos custodias. Nihil enim prodest Dei Parentis insigniri vocabulo, si contrarijs moribus vitæ conuersatio inquinetur. Igitur vt sub titulo Regina cælorum veraciter fulgeas, ad tria substantialia Religionis obseruanda professores tuos ante omnia dirigas, sine quorum custodia non saluat monastica professio, sed damnat. Dominus tecum est, quamdiu fueris cum eo. Si vero semitas primæ institutionis tuæ contempseris, si vitijs aditum dederis, multis malis & incommotis subiacebis. Eris in derisum omni populo, & qui modo fulges in gloria, sub improperio & ignominia confunderis. Caue itaque, ne primam institutionem transgrediaris, neque neglecto Dei cultu post vanitatem ambules.

*Tria substantialia
vota necessaria
Monacho seruanda.*

CAPVT X.

De primo profectu Ordinis Fratrum in Europa, & de multiplicatione Conuentuum.

IN Euangelio Dominus loquitur: *Nisi granum Iohan. 12.
frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum
solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum
fructum afferet.* Pulchre Fratribus Carmelitis hæc
sententia conuenit, quæ illos granum esse Dei & semen ostendit. Enimvero granum hoc Carmeliticum
germinis in terram cecidit, quando expulsus de
Iudæa fuit. Mortuum autem extitit, quando multis
tribulationibus attritum, suæ transmigrationis incommodum deplorauit. *Multum vero fructum attulit.*